

A bekapcsolódás izgalma

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: 1Mózes 1:1-2, 26; 2Mózes 18:21-25;
Apostolok cselekedetei 4:31; 12:12; 16:11-15, 40;
1Korinthus 12:12-25

„Ekkor így szólt tanítványaihoz: Az aratnivaló sok, de a munkás kevés: kérjétek tehát az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az aratásába” (Mt 9:37-38, RÚF).

„A társaság erősít” – mondta valaki. Bizonyos értelemben ez igaz is. Észrevettük már, hogy könnyebb kedvet kapni az edzéshez, ha egy csoporttal megyünk, mintha mindennap egyedül kellene mozognunk? Sokan azért lépnek be klubokba, járnak edzőtermekbe, mert úgy gondolják, hogy társakkal együtt többet fognak edzeni és élvezetesebb is lesz az egész. Isten közösségi, társas lényeknek teremtett bennünket, és ami igaz a testmozgásra, az még sok egyébre vonatkozik az életben: jobban mennek a dolgok közösségi támogatással. Lelki téren ez különösen igaz van.

A Bibliában mindenütt azt látjuk, hogy Isten a kis csoportok módszerét javasolja hitünk erősítésére, az igeismeretünk növelésére, imaéletünk mélyítésére és a biznyságtetésre való felkészítésként. Az Atya, a Fiú és a Szentlélek szintén kics csoportos szolgálatban vesznek részt. Mózes egy kis csoport vezetője volt, Jézus a tanítványok körét hozta létre, Pál apostol pedig beutazta a Római Birodalmat munkatársai egy kis csoportjával.

A heti tanulmány során ezeknek a csoportoknak a bibliai alapjával foglalkozunk, és a bekapcsolódás izgalmas módját fedezzük fel.

KIS CSOPORTOK: ISTEN GONDOLT ERRE ELŐSZÖR

Olvassuk el 1Móz 1:1-2, 26, Ef 3:8 és Zsid 1:1-2 verseit! Hogyan mutatkozik meg ezekben a versekben is a Szentháromság egysége?

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek együtt végezték a teremtés munkáját. Mind-egyiküknek más feladata volt, de megoszthatatlan egységben működtek együtt. Az Atya volt a tervezés mestere, a nagy mérnök. A terveit Jézus által hajtotta végre, aki a teremtés aktív eszköze volt, a Szentlélek hatalmával együtt. Számunkra egészen felfoghatatlan ez a lélegzetelállító, természetfeletti cselekedet. A teremtett világ, az egész kozmosz valóságát viszont világosan láthatjuk. Mindezt maga Isten hozta létre (lásd Róm 1:18-20).

A kis csoportok gondolata Istentől ered. Vigyáznunk kell ugyan, hogy Isten titokzatos dolgaival kapcsolatban mikor élünk hasonlatokkal, ennyit mégis elmondhatunk: az üdvösségtörténelem folyamán az Atya, a Fiú és a Szentlélek alkotta az első „kis csoportot”. Együtt teremtették meg az emberiséget, majd a bűneset óta a megváltást is együtt végzik.

Vessük össze Jn 10:17-18, Róm 8:11 és 1Kor 15:15 verseit! Hogyan mutatkozik meg Krisztus feltámadásában az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek az egysége a megváltási terv során?

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek egy „kis csoportban” fognak össze, az emberiség megváltásának kifejezett céljával. „A végtelen Isten tanácsában az örökévalóságtól fogva megvolt a megváltási terv helye” (Ellen G. White: *Fundamentals of Christian Education*. 186. o.). Isten számára az a legfontosabb, hogy a lehető legtöbb embert megmentse (1Tim 2:4; 2Pt 3:9). Számos célja van a kis csoportoknak, amelyekkel a héten fogunk majd foglalkozni, de az a legfőbb, hogy az elveszett emberek megnyerésére összpontosítsanak. Vagyis kis csoportokban dolgozva nemcsak magunkon segítünk, hanem másokon is, tehát ezek legfőbb célja a lélekmentés legyen!

Beszélgessünk Istenünk egységének titokzatos voltáról! Nehéz felfogni, nem igaz? Viszont el tudjuk hinni, bizhatunk benne, még ha nem is értjük teljes egészében. Miért olyan fontos, hogy a keresztények kövessék ezt az elvet a hit kérdésében?

KIS CSOPORTOK A SZENTÍRÁSBAN

A Bibliában számos példát találunk arra, hogy kis csoportok együtt imádkoztak, összejöttek, bátorították egymást, együtt munkálkodtak Krisztusért. Így Isten népének tagjai megoszthatták a feladatokat és teljes mértékben kamatoztathatták ajándékaikat.

Olvassuk el 2Móz 18:21-25 szakaszát! Milyen gondviselészerű tanácsot adott Mózesnek az apósa, Jetró, amivel megkönnyítette az életét? Miért volt ez a terv annyira fontos?

Izrael táborában minden ember egy tíz fős csoport tagja lett, és a csoportokat egy-egy mélyen hívő ember vezette. Ezekben a csoportokban oldották meg a problémákat, de még ennél is nagyobb jelentőségük volt. Közösségekké formálódtak, amelyekben meg is előzhették a problémák kialakulását és erősíthették a lelki életet, Istennek az Izrael népére vonatkozó terveit megbeszélhették. Szoros, gondoskodó csoportok lévén segítségére voltak minden tagnak, hogy feldolgozzák a felvetődő kérdéseket. Vitathatatlan, hogy a múltban – épp úgy, mint ma is – adódtak olyan helyzetek, amelyekkel egyesek küzdöttek, mások viszont képesek voltak segíteni nekik azokban. A kis csoportokban lehetőség van a szeretetteljes, gondoskodó kapcsolatok kialakítására, a lelki fejlődésre és a problémamegoldásra. A kis csoportok szakértői arról az érdekességről számolnak be, hogy az együttműködés szempontjából a legideálisabb a hattól tizenkét főig terjedő létszám. Mózes és Jézus is éppen ezt javasolta, amikor megalapították a csoportjaikat.

Olvassuk el Mt 10:1, Mk 3:13-15 és Lk 6:12-13 verseit! Milyen kettős célja volt Jézusnak a tanítványok elhívásával, amikor kiválasztotta őket, hogy a kis csoportos szolgálatába bekapcsolódjanak?

Jézus azért hívta el a tanítványait, hogy lelkileg és gyakorlatilag is felkészítse őket a világban végzendő küldetésükre. A vele való közösségben növekedtek a kegyelemben. Kis csoportos alkalmaik során megtanulták, hogyan szolgáljanak eredményesebben. Amint napról napra figyelték, miként végezte Jézus a szolgálatát az ínségben lévő emberek között, megtanulták, hogyan használják ők is az ajándékaikat. A kis csoportokkal Jézusnak a lelki táplálás és a misszió egyaránt célja volt.

Gondoljunk egy olyan időszakra, amikor egy kis csoport tagjai voltunk, egymással törődve, egy célért munkálkodva! Mit tanultunk abból, ami segített megérteni a kis csoportok értékét a hit vonatkozásában?

SZOLGÁLATRA SZERVEZETLEN

Olvassuk el 1Kor 12:12-25 verseit! Miért olyan nagyszerű hasonlat az emberi test képe a harmonikus kis csoportok együttműködésére vonatkozóan?

Pál nemcsak kijelenti, hogy milyen fontosak a lelki ajándékok az egyház életében, hanem példát is ad a szerveződésre. A lelki ajándékokról Krisztus teste és annak működése összefüggésében beszél. Az anatómia és az orvostudomány segítségével megtudhatjuk, hogy a test szervei különböző, egymással összefüggő rendszerekben működnek. Az emésztőrendszer, a szív- és érrendszer, a légzőszervek és a csontozat csupán néhány példa a test szerveinek bonyolult összefüggésére. A lelki ajándékok olyanok, mint a test különböző részei. Rendszerekbe, csoportokba szervezeten működnek a legjobban, sőt a legtöbb esetben egyedül nem is képesek funkcionálni. A test nem szervek különálló csomóiból áll, amelyek egymástól függetlenül végzik a feladatukat, hanem minden szerv a többihez szorosan kötődő rendszer része, amelyek együttműködnek a közös célért. Ebben tanítás rejlik arról is, hogy milyen környezetben használhatjuk a legjobban lelki ajándékainkat. Könnyen elcsüggedünk, ha egyedül tevékenykedünk, amikor azonban egy kis csoporthoz tartozunk, amelyet hasonló érdeklődésű és közös célért küzdő emberek alkotnak, azt találjuk, hogy sokkal jobban tudjuk összpontosítani az erőfeszítéseinket, és így a hatásuk nagyban fel is erősödik. A kis csoportok biztosítják a legjobb környezetet a lelki ajándékaink gyakorlásához, így az egyes gyülekezetek missziójának motorjává válhatnak. Ellen G. White a következő szavakkal emelte ki a kis csoportok értékét: „Az, aki nem tévedhet, bemutatta, hogy kis csoportokat kell alakítani, amelyek a keresztyén erőfeszítés alapját képezik. Amennyiben nagy a gyülekezet létszáma, a tagok hozzanak létre kis csoportokat, hogy ne csak a gyülekezeti tagokért, hanem azokért is munkálkodjanak, akik még nem hisznek. Ha valahol csak ketten-hárman ismerik az igazságot, szervezzék magukat munkaközösséggé. Közösségük maradjon töretlen, tartsanak össze szeretettel és egységben, bátorítsák egymást az előrehaladásra, mindannyian merítsenek bátorságot és erőt a többiek segítsége által” (Ellen G. White: *Testimonies for the Church*. 7. köt. 21-22. o.).

A kis csoportos szolgálatot Isten rendelte el, hogy minden gyülekezeti tagot képessé tegyen a lelki fejlődésre, a meghitt közösségi élet tapasztalására, és így fel tudják használni Istentől kapott ajándékaikat a szolgálatban.

KIS CSOPORTOK AZ ÚJSZÖVETSÉGBEN

Az újszövetségi gyülekezetek növekedése robbanásszerű volt. Néhány év alatt a hívők kis csoportjának a létszáma több tízezerre gyarapodott. Az új tagok beáramlásában és a gyors fejlődés jelenségében több tényező is szerepet játszott. Szolgálatával Jézus elvetette az evangélium magvait, tömegeket készített fel arra, hogy hallgassanak a tanítványok prédikálására. Mennybemenetele után, pünkösdkor a Szentlélek hatalmas módon kiáradt az imádkozó, hitben megerősödött tanítványokra. Az újszövetségi gyülekezet gyors fejlődéséhez azonban még a kis csoportos szervezeti struktúra is hozzájárult. Jelentős hatása volt ezeknek a köröknek.

Olvassuk el ApCsel 18:1-5 és 20:1-4 szakaszait! Lukács vajon miért sorolta fel Pál több közeli munkatársának a nevét?

Érdekes megfigyelni, hogy Lukács megemlíti néhányakat, akikkel Pál együtt dolgozott. Számára mindannyian fontosak voltak, név szerint ismerte őket. Missziós szolgálatukban kölcsönösen támogatták egymást. Ugyan nem sok emberről írt az evangélista, de bizonyítja ez az utalás, hogy milyen fontos a szoros együttműködés, még ha kevesen is vagyunk.

Ki-ki más ajándékot kapott. Különböző háttérből és kultúrából származtak. Nem mindig egyformán tekintettek a dolgokra, mégis mind értékes volt, amivel hozzájárultak Krisztus ügyéhez. Az egyház fejlődését elősegítették az eltérő ajándékaikkal, hátterükkel és tapasztalatukkal. A saját körülményeik és Jézussal szerzett személyes tapasztalataik gazdagságával egyaránt erősítették a Krisztustól kapott küldetést.

Vessük össze ApCsel 12:11-12 és 16:11-15, 40 verseit! Közvetlenül a megtérése után Lídia mit mondott Pálnak? Hová ment Péter és Pál, miután kiengedték őket a börtönből?

Az újszövetségi kor hívői általában magánházakban jöttek össze. A keresztény otthonok befolyási központokká váltak, a kis csoportos szolgálat motorjai voltak.

Gondtál már arra, hogy kis csoportos szolgálatot indíts a lakásodban, vagy valamelyik barátod otthonában kapcsolódj be egy ilyen körbe? Ha máris tagja vagy egy kis csoportos szolgálatnak, gondolkodj azon, milyen jó tapasztalatról számolhatsz be a szombatiskolában!

A KIS CSOPORTOK DINAMIKÁJA

A kis csoportok eszközével Isten növeli az egyházat. E körök biztos menedéket nyújtanak az embereknek, hogy megbeszélhessék a problémáikat és közös gondjaikat. Az egymással való törődés légkörében lehetőség nyílik a lelki fejlődésre. Eleinte általában kényelmesebben érzik magukat egy házi kis csoportos alkalmon azok is, akik nem keresztények, mintha egy hagyományos gyülekezeti istentiszteleten vennének részt.

Olvassuk el ApCsel 4:31, 12:12 és 20:17-19, 27-32 verseit! Soroljuk fel az újszövetségi csoportok különböző elemeit! Milyen tevékenységeket végeztek?

Az első keresztények házaknál gyűltek össze, hogy imádkozzanak egymásért, közös dolgaikért, szeretetben együtt legyenek, tanulmányozzák Isten Igéjét, felkészüljenek a szolgálatra, védekezzenek a hamis tanítóktól és együtt vegyenek részt missziós feladatokban. A kis csoportok hatékonyak. Az Úr kezében erős fegyver, ha az ilyen közösségek tagjai együtt használják ajándékaikat a szolgálatra, a Szentlélek hatalmára összpontosítanak a misszióban.

Mit mond Jézus Mt 9:37-38 verseiben az aratásról? Mi jelent megoldást a problémára?

A tanítványok az evangélium terjedésének csak halvány lehetőségét sejtették, miközben Jézus egyszerű alkalmakat látott. El is mondta nekik a jó hírt: „Az aratni való sok”, majd rámutatott a problémára: „a munkás kevés” (Mt 9:37). Azt a megoldást javasolta, hogy „Kérjétek azért az aratásnak Urát, hogy küldjön munkásokat az ő aratásába” (38. vers). A kis csoportok jelentik a választ Krisztus imájára, amelyek által hatványozottan nő a Krisztus aratásában dolgozó munkások száma. Az eredményes kis csoportokban a misszió és a szolgálat áll a fókuszban. A kis csoportos szolgálat gyorsan elhal, ha nem kifelé, hanem befelé összpontosítanak. Amikor csak önmagukkal foglalkoznak, alig különböznek a vitaköröktől, nem lesz céljuk és elveszítik létezésük alapvető okát. Az ilyen csoportok célja, hogy Jézushoz vezessék az embereket, erősítsék a belé vetett hitüket és felkészítsék őket a róla való bizonyágtételre.

Lehetséges, hogy Isten éppen egy házi kis csoport indítására hív? Miért ne imádkoznál most azért, hogy mutassa meg neked, mit tegyél!? Talán a leggyümölcsözőbb lelki életszakaszod kezdetén állsz!

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Évekkel ezelőtt Európa egyik nagyvárosa közelében egy kis gyülekezet tagjai elhatározták, hogy tesznek valamit az Úrért. A gyülekezet stagnált, már évek óta nem volt náluk keresztség. Ez a trend nem sok jóval kecsegtetett. A lelkes és a gyülekezeti bizottság tagjai sokat imádkoztak és azt fontolgatták, hogy mit tehetnének. Az Újszövetséget tanulmányozva eldöntötték, hogy kis csoportos szolgálatot indítanak. A gyülekezet tagjai közül kilencen lelkesen összefogtak. Megfogadták, hogy együtt imádkoznak és azt fogják kutatni, hogyan működtethetik jó eredménnyel a kis csoportokat. Az otthonaik csakhamar evangelizációs központok lettek. A hívők megtanulták, hogyan tudják többféleképpen is hasznosítani lelki ajándékaikat. Ima- és vendéglátó szolgálatokba kezdtek, összebarátkoztak a környékbeliekkel. A családtagjaiknak, barátaiknak, korábbi gyülekezeti tagoknak kedveskedtek valamivel. A kis csoportok vezetői elkezdték tanulmányozni a Bibliát kilenc családnál, negyven vendég részvételével. Nem győztek csodálkozni azon, amit a Szentlélek ezek után tett. A negyven vendég közül később tizenheten megkeresztelkedtek. Ennek a korábban kicsi, stagnáló gyülekezetnek az esete azt bizonyítja, hogy óriási a hatása a kis csoportoknak. Isten ezek révén számos gyülekezeti tagot be tud vonni az egyház missziójába.

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) Nevezzük meg a csütörtöki részben felvázolt kis csoportok további lényeges elemeit! Még milyen szolgálatokba kapcsolódhatnánk be? Hogyan hasznosíthatók a különböző ajándékok ezekben mindenél jobban?
- 2) Miért lényeges, hogy a kis csoportok kifelé, a misszióra összpontosítsanak? Vagyis bármennyire is fontos a tagok erősítése, táplálása, miért kell mégis elsődlegesnek tartani az evangélium hirdetését? Miért igen lényeges az is, hogy ezek a csoportok állandó összekötésben legyenek a gyülekezettel?
- 3) Részt vettünk már nem megfelelően működő csoportok munkájában, amelyek idővel meg is szűntek, vagy hallottunk ilyenekről? Beszéljessünk ennek az okairól!
- 4) Térjünk vissza az európai gyülekezet esetéhez! Vajon miért bizonyult ez a mód hatékonynak? Mit tettek, ami igen egyszerű, ugyanakkor eredményes lépés volt? Miért lehet jobb módja a szomszédságban, a környéken végzett misszióknak, ha a „biztonságosabb” otthoni közegben és nem egy gyülekezeti épületben kezdjük?

SOMLYÓ ANDOR: KÉT NAP KÖZÖTT

Csendben nézek a mutatóra,
amint éjfelet üt az óra
- két nap között múltó pillanat -,
s bennem e pillanatba zárva
tétováz egy gondolat - árva -:
Késő van! Vagy talán túl korán?
Bágyadt csend szítál az éjszakán,
míg a szót szövöm és morzsolom.
Időmet őrli a perc-malom.
De nincs késő! Újra kezdek!
Hisz új hajnal vár, új kegyelem,
új remények, új elindulás,
tetre serkentő, új biztatás.
Javíthatok elrontottakon,
s elmulasztott sok-sok alkalom
kínálja új ölet, örömet,
valósuló tervek gyönyörét
eredményekben átélhetem,
s még gombolyíthatom életem
fonalát... Mert nincs okom félni,
ha célom ez: másokért élni!